

הרואה פרק תשיעי ברכות

סא

עין משפט
נר מצוה

עא א מיי פרא משה
אחורי ביאה הל' כב
כמו לאוין קבו מוש"ע
ח"כ סי' כה סעיף א'
עב במיי פ"ו מהלכות
תפלה הל' א סמוך
עשין יט סעיף ע' אר"ח סי'
5 סעיף ח :

ובל העובר אחרי אשה בנהר אין
לו חלק לעוה"צ. פ"י א"ס רגיל
בכך לפי שיבא לידו נאוף וסופו
יורד לגיהנם : אלא מעתה גבי
אלקנה דכתיב וילך אלקנה אחרי
אשתו וגו'. שבוש הוא שאין פסוק
זה בכל המקרא וז"ל ליה* :

ר"ע

ע"י במהרש"ל הגיטא
סביב כסא ילקוט
שופטים
[עמ"ס כס"ד על בגליין
בעירובין יח:]

כראשית ב

[פ"י בערוך טו]

[תענית טו: פ"ט]

[בתענית איתא פסוק
אחר]

שס

[ע"י חס"י עירובין יח:
ד"ה יד]

הכל לטובה : ואמר רב הונא אמר רב משום
ר' מאיר לעולם יהיו דבריו של אדם מועמין
לפני הקב"ה שנאמר "אל תבהל על פיך
ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים
כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן
יהיו דברייך מעטים : דרש רב נחמן בר רב
חסדא מאי דכתיב "וייצר ה' אלהים את
האדם בשני יודין" שני יצרים ברא הקב"ה

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

הש"ס

אחד יצר טוב ואחד יצר רע מתקף לה רב נחמן בר יצחק אלא מעתה
בהמה דלא כתיב בה וייצר ליה יצרא והא קא חיוני דמוקא ונשבא
ובעשא אלא כדר"ש בן פוי דאמר ר' שמעון בן פוי אוי לי מיוצרי ואוי
לי מיצרי אי נמי כדר' ירמיה בן אלעזר דאמר ר' ירמיה בן אלעזר דו
ה' אלהים את הצלע *רב ושמואל חד אמר *פרצוף וחד אמר זנב בשלמא
למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב אחור וקדם צרתני אלא למאן דאמר זנב
מאי אחור וקדם צרתני כדרכי אמי דאמר ר' אמי אחור למעשה בראשית
וקדם לפורענות בשלמא אחור למעשה בראשית דלא אברי עד מעלי שבתא
אלא וקדם *פורענות פורענות דמאי אילימא *פורענות דנחש והתניא *רבי
אומר בגדולה מתחילין מן הגדול ובקללה מתחילין מן הקטן בגדולה מתחילין
הגדול דכתיב *וידבר משה אל אהרן ואר' אלעזר ואל איתמר בניו
הנותרים קחו וגו' בקללה מתחילין מן הקטן בתחלה נתקלל נחש ולבסוף
נתקללה חיה ולבסוף נתקלל אדם אלא פורענות דמבול דכתיב *וימח את כל
היוקם אשה על פני האדמה מאדם ועד בהמה ברישא אדם והדר בהמה
בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב וייצר בשני יודין אלא למאן
דאמר זנב מאי וייצר כדר"ש בן פוי דאמר ר' שמעון בן פוי אוי לי מיוצרי
אוי לי מיצרי בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב *זכר ונקבה בראם
אלא למאן דאמר זנב מאי זכר ונקבה בראם כדר' אבהו דרבי אבהו *רמי
כתיב זכר ונקבה בראם וכתיב *כי בצלם אלהים עשה את האדם הא
כיצד בתחלה עלה במחשבה לבראת ב' ולבסוף לא נברא אלא אחד בשלמא
למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב *ויסגור בשר תחתנה אלא למאן דאמר זנב
מאי ויסגור בשר תחתנה א"ר ירמיה ואיתימא רב זביר ואיתימא רב נחמן
בר יצחק לא נצרכה אלא למקום חתך בשלמא למי"ד זנב היינו דכתיב
ויבן אלא למי"ד פרצוף מאי ויבן לכדר"ש בן מנסיא *דרש ר"ש בן מנסיא
מאי דכתיב ויבן ה' את הצלע מלמד שקלעה הקב"ה לחוה והביאה לאדם
הראשון שכן בסרכי הים קורין לקליעתא בנייתא דבר אחר ויבן אמר רב
חסדא ואמרי לה במתניתא תנא מלמד שבנאה הקב"ה לחוה כבנין אוצר
מה אוצר זה קצר מלמעלה ורחב מלמטה כדי לקבל את הפירות אף אשה
קצרה מלמעלה ורחבה מלמטה כדי לקבל את הולד ויביאה אל האדם א"ר ירמיה בן אלעזר מלמד
שנעשה הקב"ה שושבין לאדם הראשון מכאן למדה תורה דרך ארץ שיחזור גדול עם קטן בשושבינות
ואר' ירע לו ולמאן דאמר פרצוף הי מניניהו סגי ברישא אמר רב נחמן בר יצחק מסתברא דגברא סגי
בריישא דתניא *לא יהלך אדם אחורי אשה בדרך ואפי' אשתו נזדמנה לו על הגשר יסלקנה לצדדין וכל
העובר אחורי אשה בנהר אין לו חלק לעולם הבא *תנו רבנן המרצה מעות לאשה מידו ליהר כדי להסתכל
בה אפילו יש בידו תורה ומעשים טובים כמשה רבינו לא ינקה מדינה של גיהנם שנאמר *יור' *ליד לא ינקה
רע לא ינקה מדינה של גיהנם א"ר נחמן מנח עם הארץ היה דכתיב *וילך מנח אחרי אשתו מתקף לה
רב נחמן בר יצחק אלא מעתה גבי אלקנה דכתיב וילך אלקנה אחרי אשתו וגבי אלישע דכתיב *ויקם וילך
אחריה הכי נמי אחריה ממש אלא אחרי דבריה ואחרי עצתה הבא נמי אחרי דבריה ואחרי עצתה א"ר אשי
ולמאי דקאמר רב נחמן מנח עם הארץ היה אפי' בי רב נמי לא קרא שנאמר *ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ולא לפני האיש א"ר יוחנן אחורי ארי ולא אחורי אשה אלא אחורי
עב"ם אחורי עב"ם *ולא אחורי בהב"נ בשעה שהעבד מתפללין ולא אמרן אלא דלא דרי מידי ואי דרי מידי
לית לן בה ולא אמרן אלא דליכא פתחא אחרינא ואי איכא פתחא אחרינא לית לן בה ולא אמרן אלא דלא
רכיב המרא אבל רכיב המרא לית לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח תפילין אבל מנח תפילין לית לן בה : אמר
רב יציר הרע דומה לזבוב ויושב בין שני מפתחי הלב שנא' *זבובי מות יביע שמן וקוק ושמואל אמר
כמין חמה הוא דומה שנאמר *לפתח חמאת רובץ ת"ר שתי כליות יש בו באדם אחת יועצתו לטובה ואחת
יועצתו לרעה ומסתברא דטובה לימינו ורעה לשמאלו דכתיב *לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו : תנו
רבנן *כליות יועצות לב מבין לשון מחתך פה גומר ושט מכנים ומוציא כל מיני מאכל קנה מוציא קול
ריאה

[עירובין יח.]

[שם ע"ש כמה
שניות]

[מכאן עד
ולבסוף נתקלל
אדם ויהיה
כעירובין יח:
וע"ש הטעם
שנמנה]

[כחוצות ת.
ע"ש וז"ע
עירובין יח.
פ"ט וז"ע]

שבת נה.
עירובין יח.
דרה מה: ע"ש

מס' כלה פ"א
עירובין יח:
משני יא

שופטים יג

מלכים ב ד

כראשית כד

לעיל ת:

קבלת י

כראשית ד

קבלת י

[חולין יח.
שבת לג:]